

Det høje Thing vil have set, at Flertallet har tiltraadt § 1 i Lovforslaget, saaledes som den er kommen fra det andet Thing. Denne Paragraf træder iftedesfor Regeringsforslagets §§ 1 og 2. Vi have tiltraadt at følge Folkethinget her og udelade Bestemmelsen om Landstormen, som findes i den høitærede Krigsministers Forslag. Vi have ligeledes, væsentlig af økonomiske Grunde, tilraadet at gaa bort fra den særlige Organisation af Forstærkningen, som Krigsministeren har bragt i Forslag, og derimod indordne Forstærkningsbataillonerne under Linieafdelingerne. Væde Medlemmer ville i § 1 finde nævnt Hærens Forpleiningskorps, som der ikke senere findes Noget om i Lovforslaget, uagtet der i Regeringsforslaget findes et helt Ufsnit om dette Korps Organisation, der foresloges noget forandret fra den, der blev Korpsset til ved Loven af 26de Mai 1868. Det andet Thing har anset det for rigtigt at se helt bort fra Forpleiningskorpsset ved denne Revision af Hærløven, og jeg tror, at det kan i og for sig være fuldkommen hensigtsmæssigt og forsvarligt, at man følger det andet Thing der. Det er vanskeligt at ordne Forpleiningskorpsset fuldstændig, forinden Hærens Ordning i sine Detailler er fastslaaet, og paa et saa silbigt Stadium som dette at optage nye Forhandlinger om Forpleiningskorpsset, vilde vistnok i og for sig være lidet ønskeligt. Jeg skal ved denne Paragraf endvidere nævne, at vi have fulgt Folkethinget i at bibeholde den gamle Ordning af Sundhedstropperne, saaledes at der findes et særligt Lægekorps og særlige Sundhedstropper, medens Regeringen har foreslaaet organiseret et samlet Sundhedskorps, bestaaende af Læger og Sundhedstropper. Flertallet anser den hibtil bestaaende Ordning for i og for sig ganske hensigtsmæssig, tror, at Uddannelsen af Sundhedstropperne i Fredstid sker paa en tilfredsstillende Maade, og at den Fordeling af dem i administrativ Henseende, saaledes at de dels henhøre under Forpleiningskorpsset, dels under Lægekorpsset, ikke har medført væsentlige Ulemper. — Det næste Uendingsforslag er til § 2, som angaar Ordningen af Fodfolket. Væde Medlemmer ville se, at den Paragraf, som Flertallet har foreslaaet sat iftedesfor den § 2, som findes i Folkethingets Forslag, er, med Undtagelse af Bestemmelsen om Forstærkningen, næsten ordlydende overensstemmende med § 2 i Regeringsforslaget. Naar vi sammenligne § 2 i Folkethingets Forslag med § 2 i Loven af 6te Juli 1867, ville vi snart se, at der er en væsentlig Uoverensstemmelse mellem disse to Paragrafer. Hærløven af 1867 ordner Fodfolket, affet fra Garden, i 20 Linie- og 10 Reservebatailloner. Man har i senere Forslag til Hærløvens Revision søgt at komme bort fra Reservebataillonerne. Den væsentligste Anke, som kan føres mod Reservebataillonerne, er jo den, at de ikke ville være istand til at rykke i Felten ligesaa hurtig som

Liniebataillonerne. Denne senere Kommen tilstede maa imidlertid ikke søges hos Mandskabet, det er ligesaa veluddannet som Liniemandskabet, det bestaar af modnere og ældre Folt, om hvilke man kan forudsætte, at de vilde gjøre fuldt saa god Fyldest, som helt unge Menneſter, og i Tilfælde af Mobilisering vilde de kunne komme tilstede og blive indkaldte ligesaa hurtig som Linieafdelingerne. Men Manglen ligger i de yngre Kammer, hvorved disse Reservebatailloner ere forsynede. En Grund til, at Reservebataillonerne ikke ere stiftede til at rykke saa hurtig ud som Liniebataillonerne, er jo ogsaa den, at Forudsætningen om Tilgangen af værnepligtige Befalingsmænd i saa højt og væsentlig Grad har slaaet fejl; havde de været tilstede i saa fuldt Maal, og havde de vist lyst til at gjøre længere Tids Tjeneste, vilde de ogsaa ved en Mobilisering kunne gjøre god Fyldest. Men hvad foreslaar nu det andet Thing at sætte i Stedet for disse 20 Liniebatailloner og 10 Reservebatailloner? Det foreslaar at sætte 20 Linie- og 20 Forstærkningsbatailloner, Forstærkningsbataillonerne organiserede saaledes, som væde Medlemmer paa andre Steder i Lovforslaget vilde have set. Derfor man vedtog et saadant Forslag, vilde man efter min og hele Flertallets Overbevisning gjøre et meget betydeligt Tilbageſkridt. Medens vi efter Hærløven af 1867 kunde rykke i Marken med temmelig kort Barsel med 30 Batailloner, vilde vi efter Folkethingets Forslag kun kunne rykke ud med 20 Batailloner, idet Forstærkningsbataillonerne efter deres hele Organisation ikke vilde være stiftede til, naar en Krig begynder, at føres i Kamp i aaben Mark mod Tjenden. Det er forøvrigt mærkvardigt at se, at netop den Side, de Mend, som reise den stærkeste og kraftigste Indsigelse mod Fæstningsanlæg overhovedet her i Landet og især mod en Befæstning af Kjøbenhavn, at netop de bringe i Forslag en Ordning af Fodfolket, som gjør det saa godt som umuligt at møde Tjenden i aaben Mark. Er der noget Land, der lidet egner sig til at forsvares af en Militær, maa det vist indrømmes, at det er Danmark. Forslaget kommer fra den samme Side, fra hvilken der gjentagne Gange stærkt er fremhævet det Forkastelige i den Tanke, under visse Øventualiteter at koncentrere hele Forsvaret paa Sjælland. Man har søgt at hævde, at Landet i sin fulde Udfæstning skulde søges forsvaret; men hvorledes man skulde tænke sig Muligheden af at kunne forsvare og endog blot at kunne forsøge paa at forsvare Sjælland med en Hær, som bestod kun af 20 Liniebatailloner og 20 Forstærkningsbatailloner, hvilke sidste man ikke kan føre mod Tjenden, det er mig uforklarligt. Flertallet tilraader altsaa at vedtage § 2 saaledes, som den er affattet her i det foreliggende Uendingsforslag. — De næste to Paragrafer, §§ 3 og 4, handle om Organisationen af Rytteriet og Artilleriet. Er der noget Vaaben, som er blevet